

de dog næsten uopslidelige. Men det er ikke noget Nytt, at man lægger sig Heste til, som man ikke kan gjøre nogen fordelagtig Handel med. Det ærede Medlem vilde nu benytte mine Udsættelser paa den jydsk Hest til at bevise, at den var ubrugelig og værdiløs. Det skulde være ganske mærkeligt, om man havde nogen Hesterace, hvorpaa der ikke var den mindste Ting at udsætte. Saavidt jeg kan se, har den meget forroste Fuldblodshest ogsaa den Mangel, at den har for lidt Forben, og det er en gjennemgaaende Mangel ved alle vore Hesteracer. Jeg har ikke villet sige, at vor jydsk Hest var et daarligt Produkt. Jeg tror ivertimod, at efter alle vore Forhold er den et saadant Produkt, som de jydsk Opdrættere staa sig ved at holde fast ved og at udiøle, og at de for Liden staa sig bedst ved at holde sig til denne Race uden at gjøre noget Forsøg, som naturligtvis i enkelte Tilfælde kan give et godt Resultat, men som i mange Tilfælde er usikkert.

Strandkov: Hvorfor jeg har forlangt Ordet i denne Sag, er, fordi jeg synes, at der lægges alt for stor Bægt her i Forhandlingen paa Hesteracen og paa Husdyret Hesten. Det forekommer mig, at efter den Udvikling, som Landbruget i de senere Aar har taget, bør Landmændene i Almindelighed lægge nok saa megen Bægt paa de Husdyr, som vi kalde Kvæg og hvad dertil hører. Efter Ministerens Forslag savner jeg virkelig en Tilføining til § 2, svarende til alle de Tusinder Kroner, som foreslaas i § 2 til ældre Heste. Det vil dog vist være de fleste Landmænd bekendt, at det er forbundet med lige saa stor Meilighed og Ulempe at holde og opstalde Hænder i Kvægracerne som i Hesteracen, og saadanne Dyr give ingen anden Indtægt end den, som man faar af Hingste, som bestele, og at det er en stor Gene for Kvægavlens Fremme som Malkkvæg, at der ikke bliver lagt stor Bægt nok paa Hænder. Da jeg læste denne Lov igjennem, tænkte jeg, at det dog var forunderligt, at Indenrigsministeren som Landmand ikke har taget de samme Hensyn til Tyre som til Hingste; thi det kan virkelig ikke hjælpe, hvor megen Umage man end gjør sig for at lægge gode Malktyer til, naar man ingen Tyre har, som due noget. Det kan være den mest udmærkede Race, man har, men til at faae det samme gode Afkom hører gode Tyre. Derfor der var en Paragraf i Loven, som fastsatte en Præmie for Tyre f. Ex. over 2 Aar, vilde jeg finde, at en saadan var fuldkommen saa vigtig som den Paragraf, der sætter Præmie for ældre Heste, og der burde ved en saadan Paragraf bestemmes et endnu større Beløb til Præmier end det, der er bestemt til Hingste, og for Kvæg, Faar, Svin, Hjekræ og Biald. Det forekommer mig lidt forunderligt, at det ikke er Tilfældet. Nu er det ganske vist, at Hingsten, Husdyret Hesten,

har større Værdi til Salg Stykke for Stykke, men jeg skulde dog mene, at Kvægavlen her i Danmark især i de senere Aar har faaet en saadan Betydning i vort Agerbrug, at jeg endogsaa betragter Kvægavlen som den vigtigste Husdyravl, vi have. Det er denne Mangel i Loven, som har forundret mig; og forsaavidt Loven skulde blive undergivet Behandling i et Udvalg, vilde det være mig kjært, om der kunde komme en Bestemmelse ind i den, hvorved der blev en Sum til Præmie for ældre Hænder af Kvægracen. Det er de Bemærkninger, jeg finder Anledning til.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 38 St.

Formanden: Da der ikke er fremkommet Forslag om Nedsættelse af Udvalg, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af den 2den Lands-
tjingsmand for XI. Kred. (Claus-
ager) til Indenrigsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidende Sp. 230).

Clausager: Skjøndt Liden nu er temmelig langt fremrykket, turde jeg maaske dog, forinden jeg gaar over til at omtale selve Gjenstanden for min Forespørgsel, kortelig berøre et dermed temmelig nær i Forbindelse staaende Spørgsmaal. Ved Lov af 16de Juni dette Aar angaaende forskjellige Jernbaneanlæg i Fyn og Sjælland er det i § 2 2det Stykke bestemt, at Herning-Skjernbanen kun kan komme til Udførelse, forsaavidt der inden 1ste Januar næstkommende opnaas en Overenskomst med Koncessionshaverne for Silkeborg = Herning = Vanen, hvorefter denne Bane senest den 1ste April næste Aar overdrages til Staten. I sidste Stykke af samme Paragraf er endvidere indført en Bestemmelse om, at den af mig før nævnte Bane tilligemed et Par andre kun blive at anlægge under Betingelse af, at der forinden den 1ste Juli 1880 fra de paagjældende Amts- og Kjøbstadskommuner er til Indenrigsministeriet afgivet Erklæring om, at de til Statskassen ville indbetale de Beløb, der ere nærmere bestemte i § 5 af samme Lov. Efter Bestemmelsen i § 2 altsaa, kan jeg ikke se rettere, end at Amtsaadene — jeg skal nu nærmest holde mig til Ringkjøbing Amtsaad — have